

ראש השנה - האזינו < 80 > כ"ט באלול התשע"א

גילוי דעת

ראיון חג

עם הרבצ"ר לשעבר וראש הישיבה באיתמר
הרב אביחי רונצקי

סימנים

שדרגו את סעודת החג עם סימני חג חדשים

הרב יעקב אריאל על הימים הנוראים וצדק חברתי
קשה לך עם חמותך? חווה אנקור מנסה לעזור
מדורת השבט עם המלצות על דיסק חדש, מתכון לחג ועוד

אבי קנטרוביץ < מנכ"ל תנועה כהלכה

לקראת השנה החדשה אני מקבל/ת על עצמי לנהוג אחרת

השבוע התפרסם סיכום של צורת הנהיגה וההתנהגות בדרכים במשך 63 שנותיה של המדינה. הסיכום מצביע על 31,500 הרוגים ומאות אלפים פצועים קשה. סה"כ כ-500 הרוגים מידי שנה, אלפים פצועים קשה ועשרות אלפים פצועים בינוני וקל.

מניתוח המספרים האיזמים האלה, מתברר כי אין חסינות לאף אחד והנפגעים שייכים לכל הגילאים ולכל שכבות הציבור "ראשיכם... זקניכם שוטריכם... טפכם, נשיכם... כל איש ישראל" - אין לאף אחד חסינות.

כיצד ניתן להתמודד עם המצב?

השבת שלפני ראש השנה היא שבת שניתן לסכם בה את העבר ולתכנן את העתיד. העבר מוצג במספרים מסמרי שיער ואינם נתפסים בהיגיון. את העתיד יש לתכנן.

עלינו לקבל לקראת השנה החדשה מספר החלטות מחייבות ולא להתפשר עליהן:

- < העיסוק בבטיחות בדרכים יהיה על סדר היום כעניין חשוב ומרכזי בחיי המשפחה
- < המבוגרים יקפידו על כללי הבטיחות ולא "יעגלו קצוות"
- < להקפיד להוריד את הילדים בגנים ובבתי הספר רק לצד מדרכה
- < לחצות את הכביש רק במעבר חציה ורק לאחר בדיקה שאפשר לעבור ללא סיכון - לתרגל עם הילדים, לאפשר להם להחליט ולהוביל
- < ברכב להקפיד על חגירת חגורות בטיחות - ללא פשרות וגם בנסיעות קצרות מאוד
- < להתאים את המהירות לתנאי הדרך. זכרו: המהירות המופיעה בתמורים היא המהירות המכסימלית.
- < נקפיד לנסוע עם רכב תקין - נבדוק תקינות בלמים, צמיגים - לחץ אוויר תקין, נכניס את הרכב לבדיקת חורף ולא ניקח סיכונים.
- < נדון עם ילדינו כיצד אפשר לקיים מצוות כאשר אנו נמצאים בדרך.
- נתייחס לפסוקים ולביתוים כגון:
- ונשמרתם מאד לנפשותיכם;
- ואהבת לרעך כמוך;
- ועשית הישר והטוב;
- סור מרע ועשה טוב;
- לפני עיוור לא תיתן מכשול;
- מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך;
- לא תשים דמים (בביתך, במכוניתך, בדרך)
- נקבל עלינו לשפר את הסבלנות והסובלנות, את הציות לחוק ולהוראות הרבנים. נהיה אדיבים יותר, מתחשבים ומפרגנים כלפי כל המשתמשים האחרים בדרך.

תחל שנה וברכותיה... אמן!!!

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה מסובסדות ע"י קרן אביה: 09-7745758, 054-4836343

על פי נתוני הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים:

בשבוע שעבר נהרגו בכבישי ישראל 9 בני אדם. בואו נוריד את המספר הזה!

לגילוי דעות

גליון 80
ראש השנה - האזינו
כ"ט באלול תשע"א

התמונה בשער צולמה ע"י רפאל זיתוני
בביקור בבית האריזה "פרי בראשית"

רוצים לראות תמונה שצילמתם על שער גילוי דעת?
שלחו לנו תמונה הקשורה לחג הסוכות
למייל: gdaat@pisrael.com
וציינו: עבור תמונת שער.
בכל שבוע תתפרסם תמונת שער שישלחו הקוראים.
אולי זו תהיה התמונה שלכם!

לר' יצחק פרימן הי"ו
משתתפים בצערך הגדול
על פטירתה של אמן ע"ה
מן השמים תנוחמו

מנחמכם:
צבי יהודה גולדברג ומשפחתו

כניסת החג < ירושלים 5:52 תל אביב: 6:10 חיפה: 6:02
צאת השבת < ירושלים 7:01 תל אביב: 7:03 חיפה: 7:02

הוצאה לאור: קרן אביה לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל
הפקה ופרסומות: פרסומי ישראל
לפרסום, למודעות ולהנצחות: נעמה וקנין
02-5350915 ■ gdaat@pisrael.com
עריכה: טל איתן ■ ע. עריכת לשון: מרב הולצמן
עיצוב: תמי כהן

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד
 © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'
 ■ נא לא לקרוא בשעת התפילה ■ נא לשמור על קדושת הגיליון
 ■ כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים

לכל ציבור קוראי "גילוי דעת"
שנה טובה ומתוקה
שנה של התחדשות, שנה של שגשוג
שנה של בריאות ופרנסה
שנה שכל משאלות ליבנו יתגשמו לטובה
מערכת גילוי דעת ו-: פרסומי ישראל

כלל ספרי הרב במחירים מיוחדים לקראת השנה החדשה!

בשעה טובה הושלם הסט דברי מרדכי על התורה

שיחות, מאמרים, פרפראות, מעשה רב,
תשובות בהלכה סביב הפרשה

שנכתבו וגמסרו ע"י
מרן הראשון לציון
הרה"ג **מרדכי אליהו** זצ"ל

מחיר מיוחד לסט השלם!

ניתן להשיג בכל חנויות הספרים

עיקר ראש השנה - ההכנה הרוחנית

הרב דב ליאור - רב העיר קריית ארבע-חברון וראש הישיבה

דברים ששייכים לגילוי כבוד ה'. מבחינה מסוימת קשה יותר להתכונן לראש השנה מאשר להתכונן לכל חג אחר. לפסח אנו מתכוננים על ידי ניקיונות וביעור החמץ, הכשרת כלים ואפיית מצות. בסוכות אנו בונים סוכה ורוכשים ארבעת המינים. כל אלו הן הכנות טכניות בעיקרן. בראש השנה, ההכנה צריכה להיות יותר רעיונית ויותר רוחנית. עלינו לדעת מהו הערך של היום הזה ומהי משמעותו לגבינו.

קדמונינו תקנו לומר את המזמור "לדוד ה' אורי וישעי", לשמוע קול שופר ולומר "סליחות" במהלך חודש אלול כדי שנכין את עצמנו ונפנים את עומק המשמעות של ראש השנה. ככל שנפנים זאת, נדע גם להחזיר למודעות שלנו מהו יעודנו בעולם, וממילא אם אז תתגלה מלכות ה' בעולם - ימולאו כל החסרונות של בריאות, פרנסה, שלום וכו'.

יהי רצון שנתפלא כולנו מתוך עומק הלב, ושהקב"ה ישמע את תפילתנו ויזכנו בגאולה ובישועה בקרוב בימינו ■

מלכות ה' בעולם. למרות שאנו זקוקים לכל הישועות הפרטיות בעניינים החיוניים לחיינו בעולם הזה, אנו מאמינים שאם כולם יאמינו שיש בורא לעולם ושאנו נבראנו על מנת למלא משימות מסוימות, ממילא יתקנו כל עיוותי החיים המפעילים את השפעתם השלילית עלינו. משום כך, אנו לא מבקשים על עצמנו אלא על גילוי כבוד ה' בעולם.

"לפסח אנו מתכוננים על ידי ביעור החמץ, בסוכות אנו בונים סוכה. כל אלו הן הכנות טכניות בעיקרן. בראש השנה ההכנה צריכה להיות יותר רעיונית ויותר רוחנית"

גם בתוספת שהוסיפו הגאונים בתפילת "זכרנו לחיים" וכו', הסיימת היא "למענך א-לוקים חיים". לא לעצמנו אלא למען גילוי כבוד ה'. זוהי התעלות של כנסת ישראל למדרגה גבוהה, שאינה מבקשת בקשות אישיות אלא

ראש השנה נקרא "חג", אף על פי שהציווי "ושמחת בחגך" נאמר בעיקר על שלושת הרגלים. יש עניין של שמחה ביום הזה ואף אסור להתאבל בו. עם זאת יש תנא הסובר שאבלות אינה נפסקת בראש השנה וביום כיפור.

כידוע, ראש השנה הוא יום הדין, אך דבר זה לא מוזכר במפורש בתורה שבכתב. הרמב"ן מפרש שהפסוק "יום תרועה יהיה לכם" מרמז על מלחמה ועל מאבק בעולמות העליונים בין שרי מעלה לבין כנסת ישראל, לגבי המעמד והמציאות שיהיו לאומה בשנה זו, כיצד תתנהג וכיצד תנהל את דרכיה.

לכאורה, כיוון שבראש השנה נקבעים האיזונים שיארגו לכל אדם ואדם, מן הראוי היה שכל אחד יתפלל על בריאות, על פרנסה, על בנים וכו'. אולם כשנתבונן בתפילות ראש השנה, נראה שאין שום בקשה בנושאים אלו. עיקרה של התפילה מתמקד בהמלכת ה': "מלך על כל העולם כולו בכבודך", "ידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו... ה' א-לוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה". כל בקשתנו בר"ה היא גילוי

השופר - לחזור אל הקול הטבעי

הרב מנחם בורשטיין - ראש מכון פוע"ה

להארת פסוקי התורה ומקורות חז"ל הקשורים לעשיית השופר ולסימני החיות הטהורות.

"השופר מהווה בעצם כל תוכנו ומהותו של ראש השנה... הוא המצווה של התורה המיוחדת לחג זה, ולא עוד אלא שכל עיקרו של החג מתייחס בתורה על השופר ועל שמו הוא נקרא. זה שמו זה זכרו של החג... השעה של תקיעת שופר היא הנקודה המרכזית, תל התלפיות של רחשי הלב וארשת הנפש". כך דבריו של הרב ש"י זווין.

כשם שכפיפות השופר באה להזכיר לנו שלעיתים חשוב מאד להתכופף כדי להצליח במשימותינו בחיים, כך גם הלכות שונות בשופר יכולות ללמד אותנו הנהגות חשובות במיוחד בימי דין אלו.

"אשר ברא א-לוקים לעשות" - אנו צריכים להמשיך

הקולות כשרים לשופר", אך יש להעדיף את הטבעי. במיוחד התפלא הרב מדוע בעלי ההלכה קבלו את "בטלנותם" של בעלי המלאכה ולא מערערים על השינוי שנעשה.

"כשם שכפיפות השופר באה להזכיר לנו, שלעיתים חשוב מאד להתכופף כדי להצליח במשימותינו בחיים, כך גם הלכות שונות בשופר יכולות ללמד אותנו הנהגות חשובות במיוחד בימי דין אלו"

דבריו משתלבים יפה עם מחקר ששלח לי בזמנו ידידנו היקר ד"ר משה רענן מאלון שבות. המחקר מראה שהבנה טובה של מבנה הקרניים, עשויה לתרום

מיד שמחתי כשהייתה לי איזו שאלה מתאימה, כדי שאוכל ללכת לרב יוסף קאפח זצ"ל. הרב היה מקפיד לומר את הדברים בעוצמה מיוחדת. כך גם היה בעניין השופר.

כידוע, השופר בצורתו הטבעית אינו נראה כמו שאנו קונים אותו בחנויות. בטבע, השופר כפוף בשליש הראשון המחובר לראש הבהמה, ובשני השלישים האחרונים הוא ממשיך ישר ומתעגל מעט. בעלי המלאכה מיישרים על ידי חום. את החלק הראשון, ומעגלים מעט את צדו השני של שופר. פעולה זו מקילה גם על ניקוי השופר מבפנים.

הרב קאפח טען שיש לשמור את הכפיפות הטבעית, ושהשינויים בצורה ובקדיחה שמבצעים בעלי המלאכה משנים את הקול הטבעי של השופר. אמנם "כל

מקימי
השער לכלכלה נבונה

השנה תורמים פדיון כפרות

"עניי עיכך"

ייעוץ, הכוונה, תמיכה וסיוע, למשפחות בציבור הדתי לאומי, אשר נקלעו למצוקה כלכלית

טל' לתרומות: 02-6-5000-30 או באתר www.mekimi.org.il

עולים על דרך המלך

מכירת: 052-720327

מייל: mekimi350@gmail.com | משרד: רח' בית הדפוס 7, ירושלים

לשכלל את עולמו של הקב"ה. אך לכל דבר יש כללים. ציפוי, צביעה וייפוי השופר יש בהם עניין של "זה אלי ואנוהו", אך מצד שני ישנם דברים העלולים לפסול את השופר, כגון: תוספת שמאריכה את השופר, תוספת שחוצצת בין קולו של התוקע ובין השופר, תוספת שחוצצת בין פיו של התוקע ובין השופר, תוספת שמשנה את השופר.

מטרתו של השופר היא לעורר אותנו לשפר את מעשינו. מכאן ניתן ללמוד שכאשר אנו מעירים לזולת, צריך להיזהר שלא להוסיף ולהאריך בהערות. האמירה צריכה להיות טבעית, ללא תוספות ומניעים חיצוניים העלולים לקלקל את הערותינו. האמירה גם צריכה

להיות ללא חציצות מיותרות בינינו ובין זולתנו. והעיקר שלא להוסיף כל מיני דברים שישנו את קולנו ואת אמירתנו הטבעית.

מותר לייפות את השופר בצד החיצוני, אך במקום הנחת הפה אסור שתהיה שום חציצה. כן הדבר בציפוי הפנימי של השופר, שאסור לצפותו אפילו בזהב.

מותר ואף רצוי לייפות את הערותינו, אך הדברים צריכים להיות אמיתיים ובלי נטיות אישיות - ולכן המגע עם השופר צריך להיות בלי חציצה. במיוחד יש להקפיד שהצד הפנימי שלנו, כמו זה של השופר, לא יהיה בו ציפוי כלשהו - כי זו חציצה והדבר גורם

לשינוי בקול השופר.

ונקודה חשובה נוספת לגבי התקיעות: לאחר שלמדנו בדקדוק ובעיון רב מפי מו"ר הרב מרדכי אליהו זצ"ל את הכוונות השונות של בעל התוקע על פי ההלכה והקבלה, שאלתי את הרב: אלו כוונות צריכים השומעים לחשוב ולכוון כאשר הם שומעים את התקיעות? להפתעתי ענה לי הרב בפשטות: כולם צריכים לכוון לשמוע טוב את התקיעות.

כאשר ידיד וקרוב האוהב אותך מעיר לך משהו, אחרי שכנראה התכוון בכל הכוונות וחשב על כל הדברים המשתמעים, אולי כדאי לך פשוט לשמוע...!

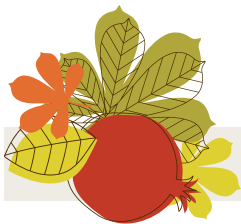
שנה ראשונה **מהפכה**, שנה שניה **היכרות**, שנה שלישית **הצלחה**, שנה רביעית **מגמה**, השנה **זו כבר מחוייבות**

אינטרנט רימון, ספק האינטרנט היחיד והגדול בישראל המאפשר לך גלישה פתוחה ובטוחה, מזמין אותך להצטרף לעשרות אלפי לקוחות שקיבלו על עצמם דרך חיים איכותית באינטרנט. עם בוא השנה החדשה, זו הזדמנות מצויינת לשדרג את חוויית הגלישה למהירה יותר, טובה יותר ובטוחה יותר. **שנה שירבו זכויותינו.**

אינטרנט רימון
מה שטוב באינטרנט

פשוט וקל לעבור לרימון:
1-800-222-234

כל ישראל חברים

הרב יעקב אריאל - רב העיר רמת גן

הארץ. על הממשלה להשקיע הרבה יותר בנגב, בגליל, בעוטף ירושלים ובכל רחבי הארץ. הציבור הדתי, כחלוץ לפני המחנה, היה יכול להוביל את המחאה בכיוון הנכון, וחבל.

הפטרות היום הקדוש עומדת כולה בסימן הצדק החברתי, הכולל דאגה למזון, למדור, למלבוש ולמרפא של אלו שאין להם:

"הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית, כי תראה ערם וכסיתו... אז יבקע בשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך..."

ובתיאום עם המחאה הכללית, עם המסרים ועם הערכים שלו. טענות הייתה ליצור תדמית מעוותת שכאילו הוא אדיש למצוקות החברתיות האמיתיות. מצוקות הדיור ועלויות החינוך וגידול הילדים הן בנפשו של הציבור הדתי לא פחות, אם לא יותר.

הציבור הדתי הוא אידיאליסט מעצם היותו דתי. הוא מוציא מתוכו גרעיני התיישבות בפריפריה וברחבי ארץ ישראל. באלו טמון בעצם הפיתרון האמיתי למצוקות הדיור. כי ככל שתרכינה האפשרויות לדיור ולתעסוקה בפריפריה, כך יירדו מחירי הדיור בכל

אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חברו. מדוע העברות שבין אדם לחברו מעכבות את העברות האחרות?

עלינו לרדת לשורשה של הכפרה. אחד משיאי עבודת יום הכיפורים במקדש היה הקטרת הקטורת בקודש הקדשים. רק ביום אחד בשנה מותר היה להיכנס לפני ולפנים. רק לכהן הגדול, כשהקטורת בידו.

הקטורת מורכבת מסממנים שונים ששחקום דק מן הדק עד שהם הופכים ליחידה אחת. הרעיון הוא מזיגת כל היחידים לכלל אחד מאוחד. עד כדי כך שגם החלבנה, שריחה רע, הוסיפה נופך מיוחד לריח הניחוח. אם חיסר אחת מכל סממניה חייב מיתה - ההתלכדות של כולנו יחד היא המכפרת. כולך יפה רעייתי ומום אין בך - רק כלל ישראל ביחד הוא ערך מקודש. כשמתייחסים לפרטים רואים כל פרט ופרט על חסרונותיו ומומיו, אך במסגרת הכלל כל אחד משלים את חברו.

"הציבור הדתי היה צריך לערוך מחאה משלו... מצוקת הדיור ועלויות החינוך וגידול הילדים הן בנפשו של הציבור הדתי לא פחות, אם לא יותר"

בזמן המקדש הכפרה הייתה ציבורית. הכהן הגדול היה מכפר על כלל ישראל. אומנם גם אז הייתה כפרה פרטית, שכל אחד מכפר על עצמו, אך בסדר העבודה מודגשת הכפרה הציבורית. היא כיפרה גם על מי שלא חזר בתשובה, אם הוא ראה את עצמו שייך לכלל ישראל. הכפרה הייתה דווקטיבית - מהכלל אל הפרט.

בימינו, שאין כהן גדול ואין מקדש, הכפרה היא בעיקר אישית; אך חז"ל למדו מהכפרה של ימי המקדש גם לימינו, ואמרו: "כל תענית שאין בה מופשעי ישראל - אינה תענית" ולמדו זאת מהחלבנה שבקטורת. גם בימינו כל אחד מישראל חש שהוא חלק מעם שלם, והעם ככלל שומר על קדושת היום. בימינו הכפרה היא אינדוקטיבית - מהפרט אל הכלל, אך גם אז וגם עתה תחושת הסולידריות עם כלל ישראל מאפיינת יום זה.

ומכאן נבין את התלות של כל העברות זו בזו. ללא כפרה על עברות שבין אדם לחברו אין סולידריות חברתית ויום הכיפורים לא מכפר.

בין הדברים שהציבור הדתי זקוק לכפרה עליהם ביום כיפורים זה היא עמידתו מן הצד, כציבור, במחאה החברתית. אומנם היו סיבות מוצדקות לעמידה מן הצד: הפגנות שהכנותיהן נערכו בשבת, לינה באוהלים בהעדר צניעות, הובלת המחאה על ידי חלק מהמארגנים לאידיאולוגיות שקשה להזהות אתן. עמדת התורה אינה מרכסיסטית אך גם לא קפיטאליסטית קיצונית.

הציבור הדתי היה צריך לערוך מחאה משלו, במקביל

בואו. קהילה. אדם. ארץ. גבעת הראל

התיישבות עם ערכים, חיי קהילה תוססים, מוסדות חינוך, פעילויות חברה ותרבות ואפשרות לעיסוק בחקלאות, והכל ביישוב מטופח ופסטורלי.
בואו להרגיש בבית - בגבעת הראל.

היישוב: דתי קהילתי בתנופת קליטה | הקהילה: 42 משפחות חמות
המיקום: חבל בנימין, צמוד לשילה | הבית: מגוון אפשרויות דיור לבחירתכם

לפרטים ולקליטה - אורלי: 052-7966592
מרכז מידע אמונה: 1-800-260-240

אורלי יוסטמן

אמא טובה? הפער בין הרצוי למצוי

הרב אליקים לבנון - ראש ישיבת ההסדר באלון-מורה
ורב המועצה האזורית שומרון

שאלה

אנו מגדלים, ב"ה, ארבעה ילדים. הגדולה בת שבע. כמוכן שלי, כאמא, יש הרבה מאוד עבודה. בדרך כלל אני עושה הכל בשמחה - מקפידה על נקיון הבית, נקיון הלבוש של הילדים, דואגת לאוכל מבושל וכדומה. לרוב אני מרגישה טוב ומרוצה מהתפקוד שלי, אבל כשהדברים לא "הולכים" והילדים לא משתפים פעולה - אני מרגישה כעס עליהם ומוציאה את זעמי עליהם. אחר כך אני נרגעת ושמה לב שבאמת לא הם לבדם גרמו לכשלונות. מצב זה גורם לתחושות קשות ולתהיות למה בעצם כעסתי עליהם.

תשובה

בראש ובראשונה אני רוצה להביע את התפעלותי מכוחה של אמא לגדל, לטפח ועוד. דבר זה אמור לכלל האמהות, ואת בתוך: אילו הגברים היו נדרשים לעבוד יום יום בעבודות הבית, הם היו מתייאשים מהר מאוד וזונחים הכל.

ולגופו של עניין: כעס נובע מהפער הקיים בין הרצוי למצוי ובנוסף מהמחשבה ש"מגיע לי להיות במקום אחר". מעט הסבר: לכל אדם יש ציפיות. מבלי לחיות עם ציפיות לא נתקדם לשום מקום. כל אחד מכון את ציפיותיו לכיוון החשוב לו בחיים: האחד מתכוון להיות ספורטאי או שחקן מוביל, האחר מצפה ללמוד תורה ודעת ולהיות מראשי המדברים וכד'. כאשר אדם בטוח שאכן מקומו צריך להיות בהתאם לציפיותיו אך בפועל הוא אינו מצליח לממש זאת, הרי הוא מאוכזב ומגיע לכעס על כל הסובב אותו. הכועס אומר: מגיע לי שאהיה במצב מצוין, אבל הסביבה בולמת אותי, לכן אני כועס על גורמי המעצור.

אם נחזור אליך, נראה לי שהשאיפה שלך היא להיות אמא טובה לילדיך. את מרגישה שאת עושה כל מאמץ כדי להיות במעמד מכובד זה, כדי שתוכלי להכחיר את עצמך בתואר הנפלא: "אני אמא טובה". את מרגישה שלפי המאמצים שאת משקיעה, אכן התואר מגיע לך. אולם, כאמור, יש פער בין הרצוי למצוי. המציאות מורכבת ומולידה מחסומים המונעים בעדנו מלהגיע אל הנקודה הסופית.

אם נתקדם עוד צעד נוכל להגיע לנוסחה אמיתית, למצבך ולמצבים אחרים. הדרך היא כדלהלן: קבעתי לעצמי מטרה להיות אמא טובה לילדי. בחר שהילדים חייבים לשתף פעולה בכך, שהרי לכאורה זה לטובתם. אם הילדים מתנהגים כדרכם, כללים, אשר לפעמים משתפים פעולה ולפעמים פונים לכיוונים אחרים - הרי הם הגורמים לי להיות אמא לא טובה. הכל באשמתם! ומכאן הכעס על הילדים.

כאמור, זוהי נוסחה לעוד מצבים. כמו שיש "אמא

טובה" יש גם "בת טובה" שעושה את רצונה של אמא. אולם לעתים לאמא יש דרישות שונות שהבת אינה יכולה למלאותן. התגובה היא כעס על אמא: מדוע היא, האמא, מתנהגת עמי כך? אילו הייתה "זורמת" ומשתפת פעולה, הייתי זוכה לתואר "בת טובה".

במחשבה נוספת נמצא שנכנסת כאן מחשבה זרה. את, כאמא, בעצם אינך רוצה את טובת הילדים אלא את טובתך - להגיע לתואר הנכסף: כך גם הבת, שאינה רוצה בטובתה של אמא אלא בטובת עצמה.

אם כן, מה את צריכה לחשוב? בראש ובראשונה להגדיר את המטרה בצורה שונה. במקום להיות "אמא טובה", נגדיר ונאמר: "להיות אמא המתפקדת כראוי לפי הנסיבות". אם הנסיבות אינן מאפשרות - התנהגי בהתאם לנסיבות. בכך את ממצה את עצמך כאשר את שלמה עם ההישגים. אין פער בין הרצוי למצוי, אין כעס על הילדים, ויש רק שמחה של "עשיר השמח בחלקו" ■

סילרי צעיר

סילרי חים

סילרי חים

"בסוכות תשבו ובגולן תטיילו" חוות סוכות יחודית במדרשת הגולן

ההרשמה בעיצומה!
לאורחי המדרשה הסירים
ללא תשלום

סיורים מיוחדים לחג הסוכות:

● ארבעת המינים ● ביקור בקטיף ובבציר ● סיור בעקבות הטכנולוגיה להפקת מים בגולן

שמחת בית השואבה עם מכון ניוני מודז"ץ

סיורי עששיות בבתי כנסת עתיקים

חוות לימוד גולנית בליל הושענה רבה

להזמנות: 04-6678888 mhg@mhg.co.il www.mhg.co.il

לקבוצות: יעקב- 050-8627982 y@mhg.org.il

במדרשת הגולן: מאה חדרי אירוח מאובזרים ומותאמים למשפחות, לובי, בית כנסת, חדרי אוכל מפוארים ומרווחים, חדרי הרצאות ופעילות, מדשאות רחבות ידיים, נוף עוצר נשימה, בריכה (בישוב חספין)

גם השנה!
הדרכה ללא תשלום
בבית הכנסת העתיק
באום אל קנטייר

בית מדרש
לתורה ולחיים

מדרשת הגולן חספין

פתחון פה למייחלים לך

הרב פרופ' נריה גוטל - נשיא מכללת אורות ישראל

נדרש האדם לעבור מ"אמונה טבעית" ל"אמונה תורית" (הרא"ה קוק, מדות הראיה, אמונה, ז').

נכון שלזאת נדרש האדם בכל ימות השנה, אך ודאי ושבועתיים הוא נדרש לכך בראשה ובפתחה של שנה. הנביא ישעיה מבשר שכך אכן יהיה לעתיד לבוא: "ואמר ביום ההוא, הנה א-לוקינו זה קיוונו לו ויושיענו, זה ד' קיוונו לו, גילה... בישועתו" (ישעיה כה, ט). הוא שניסחו אם כן עורכי התפילה: מתן ד' כבוד לעמו, תהילה ליראיו ותקווה (טובה) לדורשיו, שמחה ושיון לארץ הקודש ולעיר ד' והצמחת קרן דוד ושושלתו - יביאו לפתחון פיהם של המייחלים ולדיעת ד' מוצקה. "הוודאי שמו - כן תהילתו"; ככל שהוודאות גדולה - התהילה גדולה.

שנה טובה ומתוקה, כתיבה וחתימה טובה לכל בית ישראל

ממש כאמור בפסוק זה: "ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה... וידעו כי אני ד'".

בהקשר זה של הפסוק, עיקר משמעו של פתחון הפה הוא ודאות. אומר הקב"ה ליחזקאל: אם עד עתה עוד פקפק העם בבואתך, פסח על שני הסעיפים ועדיין לא החליט בוודאות שאתה נביא ד', שדברך אמת ושקיום נבואתך ממשמש ובא, עומד אחר כתלנו - הרי עתה (ראו מלבי"ם שם) ייוודע לכול שאכן כך הדבר, יכירו בך כנביא "וידעו כי אני ד'".

נכון הוא ש"וכל מאמינים", ועם זאת אחד מאתגריי המשמעותיים ביותר של האדם בישראל הוא להגיע ל"זה א-ל ואנוהו": בהירות אמונית של הוריה באצבע - "זה", לא פחות ממה שראתה שפחה על הים. ודאות וביטחון. לא צפצוף זרזיר ודיבור תוכי מן השפה ולחוץ. אודות אמונה, אלא רכישת עומק אמוני וביסוס אמוני.

עמים שדווקא עובדת היותנו דוברי עברית עכשווית מקשה על הבנת ניב עברי קדום. כך לדוגמה מענייני דיומא, תפילות ראש השנה: "ובכן תן כבוד ד' לעמך, תהילה ליראיו ותקווה (טובה) לדורשיו, ופתחון פה למייחלים לך...". לאיזה "פתחון פה" אנחנו מייחלים?

העברית המדוברת מבארת את הניב "פתחון פה" כ"הזמנת להתחרט, להתנצל, לטעון טענה", ולחילופין כ"כושר דיבור". דומה כי לא לזה ולא לזה מכוונת תפילה חגיגית זו.

הביטוי "פתחון פה" נדיר למדי בתנ"ך. כצורתו, הוא מופיע בסך הכל פעמיים, בבואות יחזקאל (טז, סג; כט, כא; וראו שם כד, כז). יש להניח כי זה של כט, כא הוא הוא שעמד לנגד עיניהם של מנסחי התפילה, וממנו שאבו גם את ההמשך: "וצמיחת קרן לדוד עבדך",

בקהילות רבות הונהגו מנהגים שונים הקשורים לסדר ראש השנה. נוהגים לאכול מאכלים סמליים לסימן שתתחדש עלינו שנה טובה. לצד כל מאכל, מברכים "יהי רצון" התואם את צליל שם המאכל. אנו מביאים בפניהם לקט "יהי רצון" מוכרים ולצידם "יהי רצון" אותם שלחו לנו הקוראים. שתהיה לכולנו שנה טובה. שנת בריאות, שנת הצלחה, שנה של גילוי תורה ודעת.

קינואה "יהי רצון... שיקנאו בנו אויבנו ושונאינו וכל מבקשי רעתנו" (משפחת סופר, כפר האורנים)	אננס "יהי רצון... שיניס ה' אויביו" (רחל קורץ)	קולה "יהי רצון... שישמע ה' קולנו" (רחל קורץ)	חציל "יהי רצון... שאויביו יהיו פרוסים תחתיו כמו מחצלת" (אליעזר לרנר, פתח תקווה)	חומס "יהי רצון... שיחמסו את אויביו." (אליעזר לרנר, פתח תקווה)	מנאו "יהי רצון... שיתנגנו בחיינו מנגינות טובות וערבות" (משפחת כהן, רעננה)
פטריות "יהי רצון... שימלאו רגליהם של אויביו בפטריות" (משפחת סופר, כפר האורנים)	הוגלר "יהי רצון... שנהיה ברגוע (לך - לה' יתברך) (משפחת גרינפלד, רעננה)	קולורבי "יהי רצון... שנזכה לשמוע בקול הרב" (משפחת גרינפלד, רעננה)	שלוה "יהי רצון... שיהיו לנו חיים שלווים ומאושרים" (משפחת כהן, רעננה)	שקדים "יהי רצון... שנשקוד על לימודנו" (משפחת סופר, כפר האורנים)	טחינה "שייטחנו אויבנו ושונאינו וכל מבקשי רעתנו" (אילון פרג)
פלפל חריף "יהי רצון... שנהיה חריפים ומפולפלים בתורה ובמצוות" (שרה מדר)	שומר "יהי רצון... שלא יהיה שום מר" (אריה יואלי)	חסה "יהי רצון... שה' יחוס עלינו" (אסף מילר)	תמר: "יהי רצון... שייטמו אויביו ושונאינו וכל מבקשי רעתנו" רוביא (לוביה): "יהי רצון... שירבו זכיותינו ותלבבנו" כרת: "יהי רצון... שייכרתו אויביו ושונאינו וכל מבקשי רעתנו" סילקא: "יהי רצון... שישתלקו אויביו ושונאינו וכל מבקשי רעתנו" קרא: "יהי רצון... שתקרע רוע גזר דיננו, ויקראו לפניך זכיותינו" גזר: "יהי רצון... שתגזור עלינו גזירות טובות" רימון: "יהי רצון... שנהיה מלאים מצוות כרימון" תפוח בדבש: "יהי רצון... שתתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה" ראש של דג: "יהי רצון... שנהיה לראש ולא לזנב"		

אנחנו נשלם עליך

מכללת ליפשיץ בשיתוף קרן פינצ'ובר מעודדות סטודנטים ללימודי הוראת המדעים ומעניקות למתאימים שכר לימוד לשנה הראשונה.

סגל המרצים מורכב ממבחר מרצים מובילים בתחום, והלימודים נערכים בעזרת ציוד מתקדם.

במערכת החינוך קיים מחסור במורים למדעים וכמו כן באפשרותם של בוגרי הקורס להשתלב במקצועות המדעים באוניברסיטאות (בעזרת מספר מצומצם של קורסי השלמה).

שברי לוחות

ביום רביעי, ז' בתשרי תתקיים הצגת הבכורה "שברי לוחות" של תיאטרון תאיר. ההצגה מבוססת על ספרו של הרב חיים סבתו "אמת

מארץ תצמח" ומתארת את קשייו של חכם זקן שעולה לארץ מחלב ומאבד כאן את היקר לו מכל - את כבודו. בהצגה משתתפים השחקנים גולן אזולאי ואביתר לזר, ומלווים אותה נגנים על הבמה. תיאטרון ג'ראר בכר, ירושלים, בשעה 21:00. להזמנות, תיאטרון תאיר: 03-6205185.

מסכת ראש השנה של התלמוד

הירושלמי

לקראת ראש השנה השיק מכון הירושלמי תלמודה של ארץ ישראל את מסכת ראש השנה של התלמוד הירושלמי: המסכת, המפורשת על ידי הרב יהושע בוך שליט"א, היא המסכת השלישית של המכון. המסכת יצאה בהוצאה מאירת עיניים וכוללת פירוש יסודי ועשיר השווה לכל נפש. ניתן לרכוש את המסכת בהוצאת ספריית בית אל או במכון עצמו 052-6522518

ממשיכים ובונים

חצי שנה לאחר טבח משפחת פוגל - ר"מ בישיבה הגבוהה איתמר הרב אודי רעייתו רותי וילדיהם יואב, אלעד והדס הי"ד

בונים את בניין הקבע של בית מדרש איתמר "משכן אהוד" לזכר הנרצחים וממשיכים להרבות תורה, חיים ויישוב הארץ!

תרמו עוד היום לבית מדרש איתמר וקחו חלק בהמשך הבניין.

לפרטים ולתרומות:

02-9978114

חשבון מס' 320504, בנק המזרחי,

סניף קרני שומרון 483

התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

או בדואר: מוסדות בית מדרש איתמר,

ד"נ לב השומרון, מיקוד 44834.

בית מדרש איתמר מודה לתומכיו ומאחל לכל בית ישראל שנה טובה!

לא על הלחם לבדו

פילה דג סלומון אפוי במרינדת קייג'ין

מתכון ל-5 מנות

מצרכים:

- 5 נתחי פילה סלומון מצרכים למרינדת:
- 1 לימון טרי פרוס לפרוסות דקות
- חצי כוס שמן זית משובח
- 1 כף פפריקה מתוקה
- 1 כפית כורכום טחון
- 1 כפית פלפל שחור גרוס
- קורט מלח
- 3 שיני שום טרי כתוש
- 3 ענפי רוזמרין טרי

אופן ההכנה:

לערבב את כל חומרי המרינדת בקערה, להוסיף את נתחי דג הסלומון לקערת המרינדת ולהשרות במרינדת כשעה וחצי עד שעתיים.

לחמם תנור לחום בינוני - 180 מעלות, כשהתנור חם להעביר את נתחי הסלומון כולל המרינדת לתבנית פיירקס ולאפות כ- 15 דקות.

כשהדג מוכן להעביר לצלחת הגשה, לקטש בפרוסות לימון ובענפי רוזמרין טרי.

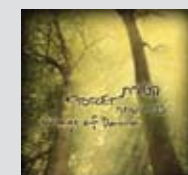
בתאבון!

המתכון באדיבות:

דיסק

להקת קטורת מוציאה בימים אלה את דיסק הבכורה שלה 'נפני שחר'. באלבום החדש עיבודים מדהימים לפיוטים של הימים הנוראים כמו עת שערי רצון, אחות קטנה, בזכרי על משכבי ואחרים - כמו גם פיוטים ושירים מקוריים נוספים.

וכל מי שעוסקים...

שם: יעל בן-חמו

תפקיד: דוברת "לקט ישראל"

לקט ישראל: בנק המזון הלאומי, ארגון גג לכל צורכי הביטחון התזונתי בישראל

מקור השם: המקור לשם הוא מהציווי בתורה לתת מתנות עניים: לקט, שכחה ופאה. אנו אוספים פירות וירקות מחקלאים ובתי אריזה. המתנדבים מגיעים למטעים ולשדות, קוטפים ומעבירים לכ-290 עמותות ומוסדות צדקה בכל הארץ. בשנת 2010 אספנו למעלה מ-5,000 טון פירות וירקות.

נוסד: העמותה הוקמה בשנת 2003 ביוזמת ג'וזף גיטלר. גיטלר נכח בחתונה וראה את כמויות האוכל שנזרק לפח. באותה התקופה דובר רבות על העוני, והוצג דו"ח עוני חמור בישראל. הוא הזדעזע והחליט לעשות מעשה. למחרת היום, לקח יום חופש מהעבודה והחל לאסוף אוכל מאולמות ואיחסן במקרר המשפחתי עד שלא היה מקום ונאלץ לקנות מקרר נוסף וכך הלאה.

פעילים בארגון: בארגון עובדים כ-80 אנשים וכ-45,000 מתנדבים.

פעילות: איסוף עודפי מזון איכותי טרם זריקתו לפח והעברתו למאות אלפי נזקקים ומתן פיתרון למצוקה הקיימת בשטח.

פרויקט מיוחד: בכל יום אנו מחלקים למעלה מ-7,000 כריכים ב-100 בתי ספר ברחבי הארץ.

מתנדבים: משמח לראות שאין סקטור אחד שתורם ו/או דומיננטי. המתנדבים שלנו מגיעים

מכל גווי הקשת של החברה הישראלית - מנהלים, שכירים, עצמאיים, מבוססים, קשי יום, דתיים, חילונים, ערבים. כולם באים מתוך רצון לעזור.

הכנות לקראת החגים: בתקופה זו אנחנו משלשים את הפעילות שלנו. משפחות רבות יותר זקוקות לסיוע כדי שיוכלו לחגוג את החגים בצורה מכובדת. אנו מכינים סלי מזון וכרטיסי "שנה טובה" שיסייעו להם לחגוג ולשמוח.

חזון: אנחנו מוכרים כ"בנק המזון הלאומי" ושואפים להיות המקור הראשון לכל צרכי המזון והביטחון התזונתי עבור העמותות בישראל.

גיוס מתנדבים: יש צורך במתנדבים לפרויקט של איסוף מזון מוכן מאולמות אירועים ומסעדות באזור המרכז. ניתן ליצור קשר בטלפון: 09-7441757 או בדוא"ל: info@leket.org

רעב: יש מספר לא מבוטל של אנשים שממש רעבים ואנחנו בשנת 2011.

מדינת ישראל: לצערנו המדינה לא עושה מספיק. אנחנו עומדים בחזית לבד וממתינים לסיוע מהמדינה או לפחות להשתתפות מצידה.

חלום: שלא יזדקקו לנו!

אות הנשיא למתנדב: בשנת 2011 זכינו ב"אות הנשיא למתנדב". בכל שנה הנשיא מעניק פרס לאנשים בודדים ולארגונים שתורמים לחברה הישראלית. זה כיף לקבל הכרת הטוב על הפעילות הקשה שאנו עושים.

פירסום: פרסומי ישראל

מענטש | בגדי מותגים לגברים וילדים
קניון הגבעה יוני נתניהו 25 גבעת שמואל
טל: 077-3393771 | www.mentch.co.il
מענטש מאחל לכל בית ישראל
שנה טובה ומתוקה

מותגים גדולים

במחירים קטנים

חולצות מכופתרות ראלף לורן **250 ₪**
חולצות פולו קצרות החל מ- **100 ₪**
מגוון בגדי ילדים לחם במחירים מיוחדים

Any Time Any Where

דיסק

להקת קטורת מוציאה בימים אלה את דיסק הבכורה שלה 'נפני שחר'. באלבום החדש עיבודים מדהימים לפיוטים של הימים הנוראים כמו עת שערי רצון, אחות קטנה, בזכרי על משכבי ואחרים - כמו גם פיוטים ושירים מקוריים נוספים.

הלל אומר

הרב הלל הורוביץ, חברון

קול שופר - החיבור שלנו לאבות

ערב ראש השנה, כל אחד ואחת חשים את האווירה המרטיטה של ימי הדין והרחמים. "מי יחיה ומי ימות?" איך נעמוד בפני המלך? האם במאזניים האלוקיים מעשי הזכויות יגברו על העוונות? איך מתמודדים עם המתח הגדול והנורא של ימי הדין?

לשם כך קיבלנו מתנה גדולה מאבינו שבשמיים - מצוות השופר.

מהו הסוד הטמון בקולות השופר? קולות שופר

האיל מזכירים לנו את קולותיו של יצחק אבינו. יצחק שמסר נפשו ונעקד על גבי המזבח לעשות את רצון ה'. בשמיעת הקולות אנו מתחברים לזכות הגדולה של יצחק אבינו שמכוחה הוא מסגיר על בניו, כדברי הגמרא במסכת שבת שלעתידי לבוא, יבוא הקב"ה אל האבות ויאמר להם: בניכם חוטאים, מה לעשות להם? רק יצחק אבינו - שיעקד עצמו לפני הקב"ה מכוח מסירותו - מסגיר על הבנים והקב"ה מקבל את טענותיו, כנוסח התפילה: "ובכן הנעקד ישיבת מדיננו".

החיבור שלנו לכוחם של האבות הנשמע מהשופר, נוסף בנו את הביטחון כי נוכל להתגבר על הקשיים ועל הנפילות שלנו במהלך השנה החולפת וכי ביסלטנו

לתקן, להשתפר ולהשתנות.

ההכרה הזאת, כשם שהיא מחזקת את הפרט, צריכה להאיר לנו גם את ההסתכלות על החברה הישראלית ועל מנהיגיה. זכות אבות פועלת על כל הבנים באשר הם שם. אל לנו ליפול לייאוש ממצב הכלל והחברה, הן ביחסה לתורה ולמצוותיה והן ביחסה לארץ ישראל. ככל שאנחנו נתחבר ונעצים את הקשר עם האבות, אור האבות יאיר על הבנים ויביא גאולה לבני בניהם למען שמו באהבה.

השנה ביום כיפור הבעל"ט, ישנה הזדמנות להתארח ברוב עם לתפילות במערת המכפלה ולעורר זכות אבות לכלל ולפרט. הזדרזו והרשמו: 052-429-5550.

שנה טובה ומתוקה, כתיבה וחתימה טובה

מה הם מחפשים שם?

ספר ראשון מסוגו החושף את החיבור העמוק שבין ישראליות לבין תורתו של רבי נחמן מברסלב

עשרות אלפי ישראלים גודשים את אומן מדי שנה. דתיים, חילונים מסורתיים שואבים השראה בעיירה נידחת באוקראינה. הספר אומן, מאת ד"ר משה וינשטוק, הוא המסמך הראשון המתעד מבפנים את חוויית המסע לאומן, והוא כולל תיעוד חי ועדכני של תופעה מרתקת זו.

שירת נשים שירת נשים אסורה על פי ההלכה עם כל מיני חילוקים הלכתיים. יש מספר צדדים בדבר המפקד והחייל אחד המפקד: "חוכמת המפקד" המבוססת על היכרות עם חייליו. הייתי מפקד בצבא ובפירוש אני קובע שהייתה בעיה של "חכמת המפקד". שנית, אחד הערכים ברוח צה"ל הוא "ערך הרעות" כדי להלחם ביחד צריך שכולם יהיו ביחד. שלישית, אני יושב במשך שלושה חודשים והשקעתי את מרב המאמצים לבניית נוסחה המשלבת שירות משותף לגברים ונשים בצה"ל.

ישנה פקודת מטכ"ל מפורשת: אסור למפקד לכוף חייל או חיילת בערכים שהתכנים פוגעים ברגשותיהם. לא שהוא צריך להתחשב - אסור לו!!!

אחד מתלמידי בישיבה, המשרת בסיירת גולני, היה באותו המופע המדובר ובחר שלא לצאת. הוא שוחח איתי על כך ושאלתי אותו מדוע לא יצא הוא השיב לי שהחינוך שהוא קיבל בישיבה היה להישאר ולא להסתכל, ולא לצאת בהפגנות.

תשובה שני דברים שהם אחד, אותם ערכים שהתחנכתי על פיהם ושהרגשתי שהם תלושים וחסרי עומק: אהבת המולדת והרעות. היו לי מחשבות רבות ועמוקות, בעיקר לאחר מלחמת יום הכיפורים, שלמעשה הייתה עבורי טביעת רגל מאד משמעותית, השבר שעם ישראל עבר החל לקנן בי. שרתתי בסיירת שקד ובאותה תקופה לא היו הרבה דתיים בסיירות (בעיקר היו קבוצניקים ובני מושבים), אך הדתיים הבודדים ששרתו באותן סיירות היו חבר'ה רציניים ששידרו מציאות חיים אחרת.

חינוך אוכל לומר ולקבוע שהנער שמגיע היום לשיבות עולה על הדור של פעם, הן בלימוד הגמרא והן בלימוד באמונה. הנער של היום רוצה ודורש קשר אישי ומשתף את הסובבים אותו - חברים, מורים, רבנים ואנשי צוות. כתוצאה מהפתיחות וזרימת המידע החופשי שיש דרך האינטרנט, הסקרנות משתכללת, אך בניגוד לציבור החילוני הסקרנות אינה מגיעה עם חוצפה, ודרישת הידע היא אמיתית.

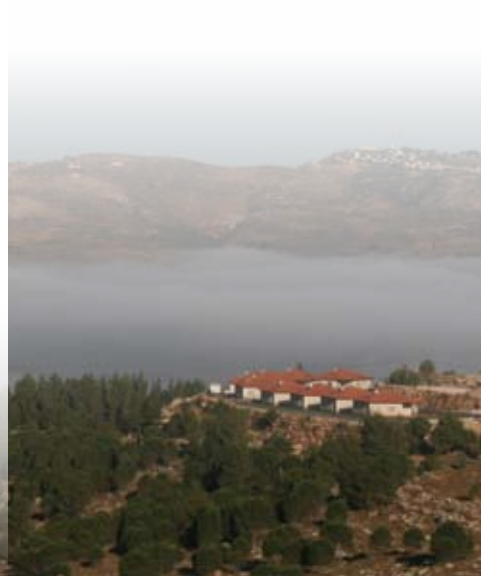
שביל ישראל ראשית כל אני ממליץ בחום. זה מומלץ לכל אחד ובפרט למחנכים, להכיר את עם ישראל במהלך הטיול צמד המילים 'הכנסת אורחים' מקבל משמעות אחרת ועמוקה יותר. אנשים מזמינים לביתם כשרואים אותך עם התרמילים, חוויה אדירה ומשמעותית לפגוש את עם ישראל בשביל ישראל. ללכת יד ביד כשרק הפרות ראות אותך ולשיר ביחד, זה פשוט נפלא.

שנה טובה שנה טובה זו שנה של ביחד, שנדע להתחבר לעם שאנו חיים בו. שלא כל אחד יתפוס דגל על גבעה בשומרון ויאמר אני כאן זהו. בהזדמנות זו ברצוני לאחל לכל בית ישראל שנה טובה, שנה שנשכיל לראות שהמחבר רב על המפרד.

למפקד אסור לכפות על חייל או חיילת להשתתף בערב שתוכניו פוגעים ברגשותיו < הנוער שמגיע היום לשיבות עולה על הדור של פעם < למרות הטבח אנו ממשיכים את החיים ביתר שאת

לכבוד ראש השנה פנינו לרב אביחי רונצקי, ראש הישיבה גבוהה באיתמר והרבצ"ר לשעבר שדיבר איתנו על התשובה לטרור בעקבות הטבח ביישוב איתמר, על התשובה האישית וגם על שירת נשים

התמודדות מילת המפתח היא שיתוף. הרבה גופים ואנשי מקצוע שותפים ונותנים את המענה המתבקש. עובדי הרווחה של המועצה האזורית שומרון שותפים בהרבה שיחות, סדנאות, ביקורי בית, פעילויות לכל שכבות הגיל, מפגשים עם עו"סים ופסיכולוגים ומפגשים שלנו של גברים לחוד ונשים לחוד בהם מדברים על מה שקרה. בישוב יש למעלה ממאה חמישים משפחות (בלי הגבעות) ומתוך כחמישים משפחות מבוגרי הישיבה. מיד לאחר הפגיעה הנורא יצרנו שיח בין המשפחות שבו מדברים על החששות ועל הפחדים עם הילדים.

התשובה לטרור אנו נמצאים היום בעיצומה של בניית בית מדרש של הישיבה באיתמר, שלא במקרה צופה על הכפר הערבי שממנו הגיעו המחבלים לבצע את הפיגוע. מעבר לכך, בעצם הבנייה אנו מיישבים ובונים את הארץ שאנו כה אוהבים. אי"ה אנו מתכננים לחנוך את בית המדרש ביום השנה לרצח משפחת פוגל. השנה, למרות הכל, ואולי בגלל, הישיבה הכפילה את מספר התלמידים שלה. מאד מעניין שתלמידים רבים שמגיעים עכשיו אלו לא משפחות מההתנחלויות אלא פ"ת, רעננה, גבעת שמואל (80% מהם מהעיר). זה מבחן השטח גם הנוער הדתי לאומי-עירוני עובר תהליך של התחברות להתיישבות. יש כאן אמירה חזקה של המשכיות, של המשך החיים ושאלנו ממשיכים את החיים ביתר שאת.

חיל חינוך היה ברור באלף אחוזים שהרבנות צריכה לעשות שינוי מהותי בסדר העדיפויות של משימות הרבנות. לצה"ל יש מטרה אחת - לצנח את המלחמה. השאלה הראשונה שעמדה לפנינו היא: איך מחזירים ומחזקים את רוח הלחימה. ובעיני, המוטיב המרכזי ברוח הלחימה הוא החיבור לעם ישראל ולארץ ישראל. אנו, החיילים, משרשרת הדורות ואנו נלחמים כדי לשמור על העם העצום והגדול הזה. מטבע הדברים התכנים נגוע במסרים של חיל חינוך אך ברמת השטח שיתוף הפעולה בין רב החטיבה לקצינת החינוך היו מעולים. במטה הכללי היו חילוקי דעות שהכניסו את הרמטכ"ל לעובי הקורה ובו נפסק שהרבנות עוסקת בכל התכנים העוסקים במקורות עד העת החדשה - קרי עד הרצל, ואילו חיל חינוך מהרצל ואילך. אגב, מסיבת הפרידה שערכו לי לקראת שחורי בחיל החינוך הייתה היפה והמרגשת מכול.

שירות צבאי לבנות באופן כללי, מחנה של צבא הוא לא מקום לבנות דתיות, עם כל הבעייתיות שיש בדבר. יש בנות שגדלות בחברה מעורבת ויש מקומות בצבא שהתאימו עצמם לשירות בנות. ישן אפילו חיילות קרביות המשרתות כתצפיתניות שכל השירות הן רק עם בנות. יש מסלולים שמתאימים רק לבנות כי הצבא מאד רוצה את הבנות הדתיות משום שהן ערכיות במיוחד. יחד עם זאת חשוב לציין כי שירות מסוג זה מתאים רק לבנות מסוימות שבנויות לכך.

התשובה לעצמי מצאתי כשנולד בני. איתו, חשתי די מהר שאני מפתחת כלפיו רגש מעט שונה מזה שפיתחתי כלפי בתי. את שניהם אני אוהבת אהבה עזה, אולם כלפיו, יש להודות, אני מעט רכושנית. כבר היום קצת קשה לי לדמיין מי בעצם יכולה להיות ראווה לו, לגברבר המושלם שאני מגדלת ביגיע כפוי.

בנוסף, ישנו "אלמנט הנכד". החמות הנלהבת מתקשה להתאפק מלהעיר לכלתה כשהטעויות שהיא עושה כל כך בולטות לעיניה. היא רוצה רק לעזוז, נכון, גם האימא של הכלה מעירה לא מעט. אבל הכלה כבר הגילה לאמה ולהערותיה מגיל צעיר, ולכל היותר הן חולפות לה ליד האוזן כזבוב טורדני.

מכיוון שסביר להניח שברגעים אלו אתן נמצאות בעיצומו של חג, לפני או אחרי אחת מאינסוף הארחות המשפחתיות שסביבן סובב החג (כמה, כמה כלים עוד אפשר לשטוף??).

ישנה סבירות לא נמוכה שאתן מרחות על הספה בביתה של חמותכן שתחיה, וסופרות את השעות עד צאת החג והשבת.

נסו לקחת נשימה עמוקה ולהזכיר לעצמכן שיום אחד תהיו גם אתן בנעליה. אם זה לא מרגיע, לפחות נסו לחשוב כיצד אתן תהיו שונות ותהיו מאותן מתי מעט שאומרים עליהן: "אני מתה על חמות, היא כמו אמא בשבילי, אנחנו אפילו עושות קניות ביחד..." אמן! ■

לי אחת. "היא לא מעוניינת לראות את הנכדים", מתלוננת אחרת. "אני פשוט לא סובלת אותה. אין לזה הסבר", מבהירה לי שלישית.

"את לא מאכילה אותו מספיק", "הוא רעב", "קר לו", "חם לו", "למה הוא בוכה?"

למה? האם זה יקרה גם לי?

השינוי ביחסי כלה-חמות, אם לא קרה מיד לאחר האירוסין, יתרחש במקרים רבים לאחר הולדת הילד הראשון. גם החמות המופלאה והסבלנית ביותר מאבדת את שיקול דעתה כשמופיע הנצר הראשון למשפחה: "את לא מאכילה אותו מספיק", "הוא רעב", "קר לו", "חם לו", "למה הוא בוכה?" פותחת החמות הקסומה במתקפה צפופה שמעצתה תהיה גם ארוכת שנים. וכמו כדי להוסיף שמן למדורה, היא מוסיפה: "כשאבי שלי היה קטן, לעולם לא הייתי משתמשת בבקבוק. רק הנקה". וכך עוד ועוד זמירות, רמיזות ושאר טענות על טיפול לא מספיק מסור בנכדים. החמות כבר לא זוכרת שהיא הייתה אמא צעירה, עשתה המון טעויות, ולא אחת חטפה על הראש מחמותה... אבל למה זה קורה??

אין לי מושג למה זה קורה אצל כולם, אבל את

אש השנה בעיצומו. חג מלא הוד, חג נפלא. שבת כפולה ומכופלת שכוללת מאכלים מיוחדים, לעתים מעט משונים ומייגעים, אבל בסך הכל באמת אין תלונות.

חוץ מעניין אחד:

בשלושה ימי חג ארוכים, ומייגעים 50% מהמקרים האישה תמצא את עצמה בבית חמותה.

למען הסר ספק:

חמותי נפלאה, ואנחנו מסתדרות מצוין.

בכל אופן שהתבקשתי לעסוק באחד הנושאים המדוברים בתקופת החגים, נושא שנוגע לנשים מהמגזרים השונים באותה מידה: החמות.

מה העניין עם החמות? איך נערה מקסימה, שהפכה להיות כלה אהובה וגדלה להיות אמא מסורה, הופכת להיות חמות טורדנית ומעיקה? מהו אותו מסלול אבולוציוני אותו אנו עוברות מהיותנו נשים נורמליות לחלוטין, לאדם השנוא במשפחה??

לא תמצאו (כמעט) אשה שלא מתלוננת על חמותה. "אנחנו הולכים לחמותי", אומרת לי חברתי ומעקמת מיד את הפרצוף. "איפה אתם בחג?" אני פונה לחברה אחרת. אנחה כבדה. "אצל חמותי" היא פולטת אוויר בייאוש. "את לא תאמיני מה היא עשתה לי", היא מוסיפה. ואז מגיעים סיפורי אלף לילה ולילה מסמרי שיעה. "היא מעירה לי על הטיפול בילדים", מסבירה

תודה לילך נתיב

שיצאה השבוע ממעגל המחפשים...
מזל טוב!

גם לכם היו פדיחות בדייטים?

גם לכן נמאס לשמוע את השאלה

איך יראה שולחן השבת שלך,

ועוד יותר את התשובה של הצד השני?

שלחו אלינו ל:

gdaat@pisrael.com

או ספרו לנו בפייסבוק

פדיחות וסיפורים מצחיקים מדייטים,

ואת הסיפורים הטובים ביותר

נכניס לבועות בקומיקס.

בקרוב אצלכם...

ציירה: תיקי עדרי

גילוי לב

אז אבא יקר וטוב שלי ושל כולם,

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי,

תודה על המשפחה המדהימה שבה נולדתי,

תודה על כל האנשים הטובים שסובבים אותי

ועל כל יום ויום שהיית איתי.

תודה גם על הנסיונות, על האהבות, על האכזבות, על הטובות,

וכן, גם על הרעות.

אבל לפעמים... בחלק מסוים של החיים, ובמיוחד בתקופה האחרונה,

אני מרגישה שאתה פשוט לא כאן, לא אתי.

לא בתוך הלב שלי, כמו לא מקשיב לי.

אני מתפללת אליך, בוכה בלי שאף אחד רואה,

צועקת רק אליך, כי אין לי למי לפנות בעולם הזה,

ו... לא מרגישה כלום. כאילו יש איזו חומה בינינו.

כאילו אני מדברת ואף אחד לא שומע אותי שם למעלה.

אז אבא יקר וטוב שלי ושל כולם,

מצטערת אם חטאתי או עשיתי משהו לא טוב.

תרחם עליי ותסלח לי, אני מאמינה שתסלח,

כי אתה אבא רחמן וטוב כל כך...

"מודה ועוזב ירוחם",

אלו הפיתויים של העולם הזה.

קשה לי אבא, קשה לחיות כמו בת מלך בדור הזה,

בצניעות, בקדושה ובטהרה... תעזור לי!

אני רק רוצה את הקירבה הזו, בין אבא לבת,

את הקשר המדהים הזה, שיש מישהו למעלה שאף פעם לא יאכזב אותי.

את אותה הרגשת חום ואהבה שעוטפת אותי ברגעים הקשים.

את ההרגשה שמישהו שומע אותי במציאות הקשה הזו.

אני צריכה אותך, עכשיו, יותר מכל פעם אחרת...

צריכה שתהיה שם בשבילי ותשמע את תפילותיי.

צריכה שתדע שאתה הכל בשבילי, ובלעדיך אני כלום.

אוהבך, אורן, בגן הקטנה

ד"ר חוה אנקור
מאמנת אישית וזוגית
מומחית במצבי לחץ ומשבר

חוות דעת

הכל עניין של גישה

שאלה:

אני פונה אלייך לבקשת עזרה דחופה. אני בת 30. נשואה כבר שמונה שנים ויש לנו ב"ה ארבעה ילדים חמודים. הבעיה שלי היא שחמותי לא סובלת אותי. תמיד יש לה מה להגיד לי, על כל מה שאני עושה או לא עושה. השבת היא עברה את הגבול. בעלי הלך לתפילה - זמן מועד "לפורענות", שבו אני מעדיפה להיות עסוקה עם הילדים. הפעם, משום מה ב"טעות" ישבתי וקראתי. הילדים שיחקו, ופתאום היא פתחה ב"דרשה" על ההתעללות שלי בבן שלה, שאני חושבת רק על ההתפתחות המקצועית שלי, ובעקבות כך הוא נדרש לעשות עבודות בבית. בגללי הוא לא מתפתח, וכל כישורונותיו המרובים יורדים לטמיון. הייתי בהלם ולא עניתי. עד סוף השבת החזקתי את עצמי ולא שיתפתי את בעלי. מאז אני מוצאת מרגוע.

תשובה:

טוב שאת משתפת כעת, אך יחד עם זאת, לא טוב שאת "אוכלת את עצמך" לבד. דבר ראשון, שתפי את בעלך. הוא האדם שהכי קרוב אלייך ואל אמו. ספרי לו על מה שקרה ונסו יחד לחשוב על מוצא.

כדאי שהוא ישוחח עם אמו וישקף לה את מה שעובר עלייך. הוא יכול לספר לה על הבחירה שלו בשותפות המלאה בתפקידי הבית, ועל התוכניות שלו ושלכם לעתיד. חשוב שיבהיר לאמו שזאת המשפחה שלכם ושאתם יודעים מה הכי טוב בשבילכם. אתם לא יכולים ולא רוצים להיות העתק מדויק של ההורים. אתם מציירים יחד את הציור המקורי שלכם, בצבעים

חדשים ועזים. כדאי שיובן מעל לכל ספק שזה מה שהוא רוצה, ושטוב לו כך.

חבל לה להתערב ולהתרגז. היא תמיד תצא וידע על התחתונה, והיא עלולה לגרום לנתקים במשפחה חלילה. תוצאה ראשונה עלולה להיות שהיא תראה פחות את הנכדים וההפסד יהיה של כולם - ובגדול. אז למה לא ליהנות מכל הדברים הטובים והיפים כל עוד אפשר?

חשוב לבוא ממקום סולח, כדאי לא להשאיר כעסים בבטן (יש לכעס הרגל לא טוב - הוא תופח). לא צריך להגיד הרבה.

אולי אתם גרים קרוב מדי להורים ולכן הם מעורבים בכל מה שקורה בביתכם. סבתא שלי ע"ה אמרה שכדאי לגור במרחק של "כובע ומקל הליכה". לגור קרוב אבל לא יותר מדי. כשגרים קרוב מדי רואים יותר מדי. שמירת מרחק מסייעת לבניית קשר בריא בין המשפחות.

אחרי שתרגעי מהעלבון ומהכעס, אני מציעה לך לנסות לפתוח דף חדש לכבוד השנה החדשה. נכון, זה קשה, אבל התעלי על עצמך וקני לה משהו שאת יודעת שישמח אותה. הגיעי אליה לבד או עם הילדים והעניקי לה. חשוב לבוא ממקום סולח, כדי לא להשאיר כעסים בבטן. יש לכעס

הרגל לא טוב - הוא תופח.

לא צריך להגיד הרבה. היא בעז"ה תבין שאת רוצה להודות לה - על הבן שלה ואולי על עוד משהו קטן וטוב שעשתה בשבילכם או שנתנה לכם במהלך השנה. בסך הכל לכולכם אותו רצון - שהמשפחה תהיה מאושרת, מאוחדת ובריא!

בהצלחה ושנה טובה, חוה

המעוניינים להתייעץ או לשותף את הקוראים במכתביהם מחמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור 'גילוי לב'

לידידנו אריה גולדברגר ולמשפחות פלמר ופרץ

אתכם באבלכם הכבד

בהרצח יקיריכם

אשר והבן 'הונתן' הי"ד

ע"י בני-עוולה

בבניין ירושלים תנוחמו

הפרסומי ישראל

להשכרה
אולם 120 מ"ר
בגבעת שאול
בירושלים
לכל מטרה

לפרטים: 050-7975040

דעת ילדים

ריבוע קסם והיגיון להפטר י"ט ראשון של ראש השנה

3	2	1
		2
		3

1. עצר את רכבו במקום מוסדר כשהיא התפללה (א, ב)

2. דלת כפולה בין הזז לגר שנשבעו (א, י"א)

3. במקום גבוה, לצד האל נשאה הראשונה את עובריה

חשבונו
עשה לך טוב

תשובות שלחו למייל:
yeladim@pisrael.com
עד יום שלישי הקרוב.
בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים. בהצלחה!

חידת השבוע

לחצו כאן להודעה

פתרון ריבוע הקסם
מהשבוע שעבר:

ע	מ
ד	מ
ד	ע
ד	מ
ד	ע

הזוכה:

חננאל ויצמן מנחביב

פירוש חזק

ר' ישראל מראד'ין
כתב ספר
על הלכות
לשון הרע

לאחר שהוא סיים לכתוב את הספר הוא נישא
לרבנים רבים שיתנו לו אישורים שהספר הוא
טוב וחשוב.

אתה כותב ספר
לבקש סליחה
ממישהו שבכלל
לא יודע שאמרת
עליו לשון הרע

תאר לך שמישהו בא לחבר שלו
ואומר לו...

סליחה
שאמרתי לכולם
שאתה גרוע
בכדורגל

ומה באמת
צריך לעשות?
להתנצל או
לא?

כשהגיע לר' ישראל מסלנט -
בתחילה הוא סירב

הכל יפה ונכון
אבל אני חולק
איתך בהלכה
אחת ולכן לא
אתן לך אישור

נו, מה
דעתך?

אם אתה מכיר אותו ובטוח
שלא יפגע - ספר לו. אבל
אם אתה יודע שהוא יפגע,
או שאתה מתבייש - תחליט
שלא תדבר יותר לשון הרע
זה מספיק.
שנה טובה!

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב.

פרק ל' פסוק י"ד: "כי קרוב אליך הדבר מאוה, בפוך ובלבבך לעשותו"
הזוכה: בנימין סיגני מאלכין

חידת השבוע

לחצו כאן להודעה

המדור בחסות:

מכללת גבעת ושינגטון

מאחלת לתלמידיה, בוגריה ולכל בית ישראל

שנה טובה

המכללה האקדמית לחינוך

גבעת ושינגטון

בקרב תגיעו רוחק

מצטרפים ותורמים פדיון כפרות

למען מגרון

לשיקום המשפחות שביתן נהרס,
לחיזוק היישוב ולהמשך המאבק

הם היו שם בשבילנו. עכשיו נהיה שם בשבילם!

"מצווה מיוחדת לתרום לפדיון
הכפרות לבניין ארץ ישראל, ובמיוחד
ביישוב מגרון שמנסים להחריבו... וכל
התורמים יתברכו מן השמיים"

הרב שמואל אליהו
רב העיר צפת

"פונה אני אליכם לתרום את פדיון
הכפרות לטובת היישוב מגרון... ובזכות
התרומה יזכו לשקם עצמם ולהעצים את
אחיזתם באדמת ארצנו הקדושה"

הרב דוב ליאור
רב העיר חברון-קרית ארבע

מצווה גדולה לתרום את פדיון הכפרות
למשפחות שבתיהן נהרסו ביישוב מגרון, והן
חפצות להשתקם ולהמשיך במצוות ישוב
ארצנו ובניינה.

הרב צבי ישראל טאו
הרב אביגדר נבנצל

זיג מגרון אלאם אלא זיג ישראלי
לנה טובה, לנה בנייה והגיישול

ניתן לתרום גם טלפוניית:
02-5322646 | 054-5210002